

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XX. De gaudio Ducis superuenientis, & ipsius deuotione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

De multitudine baptizandorum & de
instantia & labore Baptistarum.

CAPVT XIX.

Sefridus.

Quando S. O-
tho Camina cū
suis manserit.

Vadraginta ergò fermè diebus in eodem loco manentes, tam ipse Pontifex, quàm alij eius cooperatores sacerdotes & Clerici; id pœnè solùm operis habuimus; suscipere venientes ad fidem, docere, catechizare, prædicare & baptizare: videbamurque in tam copiosa messe pauci messorum. Nam & ipsius loci atq; circumiacētis prouinciæ populus cateruatim accedebat quotidie ac recēdebat, quibus omnibus dum satisfieri oporteret, immenso labore, maximè, qui fuit in baptizando, Episcopum nostrum, licet solos mares pueros tingeret, sæpe numero sudantem aspeximus, ad eò profectò, vt alba eius ab humeris vsque ad vmbilicum ante & retro sudore manaret. Sæpe etiam ipsius ministerij nimietate lassatus, breui sessione vires recuperans, modicumque sedendo respirans, quasi animosus operator & strenuus denuò se subleuabat in idem opus sibi dulcissimum, gratias agens omnipotenti Deo, quod ipsius præstante clementia, tot manipulos in eius horrea cum sudore ac lassitudine sua congereret.

Concursum ad
baptismum.

Astissimū labor
S. Othonis.

De gaudio Ducis superuenientis & ipsius
deuotione.

CAPVT XX.

Sefridus.

Dux Pomerania
Camina
venit.

Vm ea Camina gerebantur, atque de successu rerum & nos & populus ciuitatis cum ipsa matrona nobilissima & Christianissima spiritali gaudio frueremur, ecce cum suo comitatu Dux terra Vvratisslaus, non modicum lætitiæ salutaris augmentum, superuenit. nihilq; moratus, quasi filiali fiducia in amplexus ruens Episcopi; salue, inquit, Pater sanctissime. Deinde; non, qua-
so,

fo, ait, irascaris, quod post illam primam & momentaneam salutationem tam diu fui te non videns: sed causa fuere inexcusabiles Reipublicæ administrationes. Nunc autem, ecce adsum, parere ac seruire tuæ paternitati, prout vis. Etenim nos ipsi, & omnia nostra, tui sumus: vtere sicut vis. Et hæc dicens, conuersus ad Clericos, & ad alios quosque meliores de comitibus nostris: Et hos, inquit, Pater tuos collaboratores tua licentia salutabo, apprehensisque manus singulorum tenebat & benedicebat illis atque deosculabatur, eos filios & fratres appellans charissimos; benedixitque DEVM omnium bonorum largitorem; quod hospites tam gratissimos sua domo suscipere meruisset.

Excusatio Ducis apud S. Othonam.

Humanitas Ducis & reuerentia erga comites S. Othonis.

Quia verò deinceps de ciuitate ad ciuitatem eundem fuit, omnes equos & iumenta nostra, villicos suos ad optima loca terræ, pastus gratia, deducere iussit; nec ante nobis reddebantur, quàm etiam consummatis omnibus, de terra suam iam exituri, quos certè ita accepimus alteratos, vt præ crassitudine vix cuique suus nosceretur. Milites ergò, qui cum Duce venerant, catechizati statim & baptizati sunt, multique ex eis, qui prius Christiani fuerant, sed ex consortio incredulorum, metas Christianitatis excefferant, ex quorum numero Duce etiam ipsum fuisse constat, per confessionem & penitentiam Ecclesiæ reformati sunt, promittentes se deinceps omnia, quæ Christiano inimica sunt nomini, respuere, & ea, quæ sunt apta, sectari.

Milites Ducis Catechismo instructi.

De Duce abdicante viginti quatuor concubinas suas.

CAPVT XXI.

DVx etiam; scio, inquit, Christianæ societati esse contrarium plures vxores vel concubinas habere; simulque tacitis Sanctorum reliquiis, sicut Christianis iurare mos est, coram Episcopo, populo aspiciente, viginti quatuor concubinas, quas, ritu gentili, sua legi-

sefridum.

Mos Christianorum iurandi sacri sanctorum Reliquiis.